BÖZÖDI GYÖRGY

FALUM FÖLDJE

Zöld, zöld, zöld az egész föld,
most szökken szárba az őszi vetés.
Barna foltokban foszlik fent a hegy alja,
szüret után a kedve már kevés.
Szereted-e eléggé ezt a földet,
jobban szereted-e mindennél?
Kóstoltad-e a rögök ízét,
kóstoltad-e a föld búzáját,
kóstoltad-e a hegyoldalunk borát?
Tested velejéből is ez terem majd,
húsod rostjaiból is ez terem majd.
Itt a kenyere és bora ismét.
harapj belé és kortyogtasd vitézül,
kóstold meg hát jövendő életedet.

NE FÉLJ!

Ne félj, fiam, ne félj,
semmitől se félj,
nálunknál jobban fél
a veszély.

KIÁLTÓ SZÓ

Fogalmam sincs maholnap,
kihez beszélek, emberek.
Közületek alig egy-kettőt
ha ismerek.
Most már tudom legalább,
mi az a kiáltó szó
a pusztába.
S az nem hangzott el soha
hiába.